KOMUNITNÍ CENTRUM sv. PROKOPA

Zprávy od sv. JAKUBA a sv. PROKOPA

Číslo 12/2016
19. června

Přítel v nebeském království

Když jsem byl malý nad mou postelí visel obraz Panny Marie s Ježíškem z města Piekary, poutního místa nacházejícího se na Horním Slezsku. Bratr měl nad svou postelí Pannu Marii z Čenstochové a sestra … asi poslední večeři Ježíše s apoštoly. U rodičů visel obraz Pána Ježíše pomáhajícího sv. Josefovi v truhlářské dílně a v kuchyni jsme měli sv. Terezičku.

Když nad tím teď přemýšlím, tak si uvědomuji, že se ve mně tímto způsobem vytvářel obraz nebe, ve kterém není jen Pán Bůh, ale také všechny jeho děti, jeho rodina, společenství svatých. Na mém vztahu ke svatým, se také hodně podepsal farář mé rodné farnosti, který u nás v letech 1972-74 stavěl nový kostel. Celé své úsilí svěřoval patronům kostela: Panně Marii a sv. Maxmiliánovi. Bylo mi tehdy 8-9 let ale pamatuji si velice dobře, jak se celé farní společenství modlilo ke svým patronům v době stavby, ale i později, jako poděkování za zdar celého díla.

Možná proto v každé farnosti, ve které jsem působil, jsem vždy během bohoslužeb vzpomínal jména patronů kostela, farnosti a velice rád vždy slavím všechny vzpomínky svatých v liturgickém kalendáři. Zapojit do společné modlitby nejen farníky v kostele, ale i ty na nebesích, kterým farnost byla svěřena do péče, považuji za velice důležité. Nakonec - to oni jsou prvními hospodáři farnosti. Tak jako Kristus vstoupil do nebe a celé misijní dílo svěřil apoštolům, tak musíme pamatovat, že i dnes jsou do realizace díla spásy zapojeni všichni pomocníci Krista a že patronům kostela nebo farnosti je svěřená zvláštní péče o společenství věřících a zvěstování evangelia.

V sobotu 11. června jsme jako každým rokem putovali za sv. Prokopem do kláštera na Sázavě. Myslím, že všichni konstatovali, že atmosféra poutě byla úžasná. Duchovní

význam takových událostí je pro růst celého našeho společenství a jednotlivých věřících ohromný. Kristus může spasit každého člověka, ale ne náhodou a ne bez významu vytváří pro tento účel církev – společenství. Kdo pochopil, čím je nebe a jak se realizuje spása, tak si uvědomuje, že cesta k Bohu vede skrz vytváření církve – společenství ve kterém je přítomna Kristova láska. Spása se nerealizuje v izolaci, uzavřenosti, v oddělení od jiných. Boha můžeme poznat jen otevřeným srdcem a proto setkání celé farní rodiny na místě zasvěceném jeho patronu je velice důležité, je sváteční událostí v životě farní rodiny.

V obou našich kostelech máme znázorněné patrony farnosti: obraz sv. Jakuba St. na hlavním oltáři ve stodůleckém kostele a socha sv. Prokopa v Komunitním centru. Cítím velký dluh, že jsem během mého působení ve Stodůlkách více nezdůrazňoval úctu k jejich osobám. Je to můj dluh, ale i dluh celé farnosti. Ve svém vztahu k Bohu bychom měli pamatovat nejen na Nejsvětější Trojici, ale i na celou Boží Rodinu, a zvlášť na svaté, kterým jsme byli svěřeni při křtu, biřmování, nebo všichni dohromady jako farní, diecézní nebo celonárodní církev.

…Velice také děkuji za vaše modlitby. Síla mé kněžské služby vždy pramenila z modlitby věřících, kteří mě duchovně doprovázeli a byli mým duchovním zázemím. Ať sv. Jakub a sv. Prokop i vám vyprošují potřebné milosti a Pán ať vám žehná!

Koncem června končím – po 21 letech – mou kněžskou službu v české církvi. Ve svých modlitbách však budu nadále pamatovat na český národ a prostřednictvím svatých, zvlášť českých svatých, zůstávat ve spojení s vámi se všemi. Velice také děkuji za vaše modlitby. Síla mé kněžské služby vždy pramenila z modlitby věřících, kteří mě duchovně doprovázeli a byli mým duchovním zázemím. Ať sv. Jakub a sv. Prokop i vám vyprošují potřebné milosti a Pán ať vám žehná! A někdy, když Pán Bůh dovolí, na viděnou!

Adam Lodek

Obsah

PŘÍTEL V NEBESKÉM KRÁLOVSTVÍ 1
MYSLET PŘI PRÁCI SE VYPLÁCÍ 3
PŘÍBĚH O BOJI S TEMNOTOU 4
NAŠE HERMÍNA 5
NOVÝM KAPLANEM BUDE SKŘÍTEK! 6
NĚCO MÁLO O M. W. 9
ULOŽENÍ SESTŘIČKY JANY Z FARNÍ CHARITY STODŮLKY 9
CO NÁS ČEKÁ … 10
LITURGICKÝ KALENDÁŘ 11

Myslet při práci se vyplácí

Takový nápis měl můj otec nad pracovním stolem v dílně. Často mi na něj s úsměvem ukazoval, když viděl, jak vyhazuji zničené věci, které jsem ve spěchu mínil původně opravit nebo vylepšit. Občas si na ten nápis vzpomenu a nejspíš tam budu muset ještě něco připsat.

Byl jsem nedávno na nedělní mši v jednom hezkém kostelíku. Na stolku za vstupními dveřmi stály dvě misky na peněžní dary. Jedna miska pro místní kostel, u druhé bylo napsáno - finanční sbírka pro Ukrajinu.

Do začátku mše zbývalo asi 5 minut, když přišli dva starší muži. U misek s penězi se zastavili a jeden pronesl nahlas, po přečtení nápisu se sbírkou pro Ukrajinu: " Nedám ani halíř, žádnou válku jsem nezavinil". Šeptal to svému sousedovi, ale jak má zřejmě poškozený sluch, téměř to zakřičel na celý kostel. Pak už si sedli, naštěstí žádný další nápad na okamžité sdělení myšlenky kamarádovi nepřišel a mše proběhla v poklidu až do konce.

„…Dodnes nemá Ukrajina klid a příhodné podmínky pro normální, pokojný život a rozvoj společnosti. Pracovití ukrajinští chlapi poskakují v českých městech po lešeních od rána do pozdního večera a zateplují fasády našich domů, aby byly ještě teplejší, ustarané ukrajinské ženy dělají nejpodřadnější práce v našich nemocnicích a LDN…“

Vzpomněl jsem si na tu vykřiknutou větu později. Vzpomínky mě přitom samovolně zanesly do ukrajinského Kyjeva, kde jsme byli pracovně před mnoha roky. Při prohlídce památek krásného města nás průvodce zavezl i na místní fotbalový stadion Dynama Kyjev a vyprávěl, jak na tomto stadionu v roce 1942 během německé okupace donutili vojáci Luftwaffe z plezíru postavit fotbalovou jedenáctku zvyčerpaných a podvyživených ukrajinských fotbalistů Dynama a Lokomotivu Kyjev a sehráli s nimi fotbalový zápas. Chtěli demonstrovat německou sílu a zlomit sebevědomí Ukrajinců i na hřišti.

Ten zápas tenkrát ukrajinští kluci vyhráli 5 : 3. Své životy tím ale prohráli. Některé umučili Němci brzy poté, jiné poslali do pracovních táborů, nepřežil snad vůbec nikdo.

Za pouhé 2 roky, od roku 1941 do roku 1943, byli čtyři z pěti Kyjevanů zabiti nebo deportováni. Z původního počtu obyvatel zbyla jenom pětina. Nikdo z nich válku nezavinil ani nechtěl.

Už i dlouhé roky před válkou byly pro Ukrajince časem nesmírného utrpení. Válečné běsnění německé armády pak jen vystřídalo krutý stalinský teror, který několik let před druhou světovou válkou dokonce likvidoval tamní obyvatelstvo hladomorem. Zlo na Ukrajině tedy vystřídalo jiné zlo a v nedávných letech zase další a zase tam začali zabíjet a vraždit nevinné lidi a obyčejné civilisty a vyhánět je z domovů.

Dodnes nemá Ukrajina klid a příhodné podmínky pro normální, pokojný život a rozvoj společnosti. Pracovití ukrajinští chlapi poskakují v českých městech po lešeních od rána do pozdního večera a zateplují fasády našich domů, aby byly ještě teplejší, ustarané ukrajinské ženy dělají nejpodřadnější práce v našich nemocnicích a LDN, aby za to dostali všichni co nejméně peněz, které ovšem tolik potřebují pro své domovy, děti a celé rodiny na Ukrajině.

A tak si říkám, že my si mnohdy ani nevážíme a neuvědomujeme, jak dobře se máme. Jak je dobré, že můžeme o poklidné neděli usednout do kostelní lavice a modlit se k Tomu, který dal ze všech nejvíc a za všechny, i když On jediný opravdu nic nezavinil. Modlit se k Tomu, který vidí i nepatrný dotek milosrdenství a přehlíží, když řekneme nebo uděláme něco hloupého.

Proto je tak dobře u srdce člověku, který může a chce jakkoliv pomoci, když trpí někdo těsně vedle něj, anebo strádá pár stovek kilometrů od místa, kde on žije v bezpečí a hojnosti.

Beru na vědomí fakt, že stáří nemusí být nutně vždy moudré, přestávám se zaobírat otázkou, kolik utrpení musí člověk snést, aby byl hoden našeho soucitu, a jdu si raději vyrobit ještě jeden nápis do naší dílny. Bude zase nabádat k používání hlavy:

"Horší je mluvit bez myšlení než hledat slunce po setmění".

L. N.

Příběh o boji s Temnotou

- 2. kapitola -

Když Knihu zavřel, byl už na jiném místě. Potok i les byly ty tam a chlapec seděl uprostřed svěží zelené louky, poseté drobnými bílými kvítky. Jemně to tam vonělo a bzučelo a zpívalo, a když se chlapec podíval na nebe, viděl slunce, které zářilo neobvykle silně a přitom měkce a vypadalo mnohem větší, než jak ho znal. Bylo velmi blízko.

Vanul tam neslyšný jemný vítr. Za chvilku si chlapec uvědomil, že se mu vítr mírně, jakoby přátelsky, opírá do zad. Zvedl se a vydal po směru, kam ho tlačil. Šel po louce do mírného svahu. Byl stále bos – od té doby, co si chladil nohy v potoce – a hezky se mu šlo po té nízké trávě. Jak došlapoval na drobné bílé kvítky, vonělo to kolem ještě víc. Chlapec se spokojeně díval do trávy a na své kráčející nohy. Důkladně nořil chodidla do měkkého zeleného povrchu. Když došel na nejvyšší místo téhle louky, zvedl konečně hlavu. Jakmile pohlédl před sebe, musel úžasem otevřít ústa a kolena se mu podlomila.

Louka, po níž šel, tady totiž končila, jakoby ji něco ukrojilo. Kousek před chlapcem byl strmý skalnatý sráz – vypadalo to, že se chlapec octl na temeni jakési stolové hory. To, co ho však v tuhle chvíli ohromilo, byl pohled na krajinu rozkládající se před ním. Nic takového nikdy neviděl. Nejblíže byly zelené oblé kopečky, mezi nimiž se sem tam krčily přívětivé remízky. O kus dál bylo vidět i větší háje a lesy. V dálce po chlapcově levici pak rostl, kam až člověk mohl dohlédnout, hustý tmavý prales. Na druhé straně lemovaly obzor hory. Jejich ostré štíty se mocně zařezávaly do zlatavého nebe. Na těch nejvzdálenějších a nejvyšších vrcholech zahlédl něco bílého – mohl to být odlesk slunce anebo sníh, který chlapec neznal. Uprostřed této velkolepé podívané bylo však

„…Chlapec zatoužil, tak jako nikdy předtím, být už ve Městě. Nemuset víc putovat, vidět konečně Krále, který je jako slunce. Ani nezačal přemýšlet, jak sleze s vrcholu stolové hory, jen se zvedl, vzal vše, co měl – boty a hlavně Knihu, a sešel dolů po křivolakých kamenných schůdcích, které na úbočí hory potom už nikdy nikdo znovu nenašel…“

to nejkrásnější a nejneuvěřitelnější, co kdy chlapec spatřil. Město. Všechna pohoří i všechny louky a lesy téhle krajiny se svažovaly a sbíhaly do údolí, kde leželo veliké město. Město s hradbami z jaspisu a ryzího zlata. Město, v němž vládne král jako slunce.

Chlapec věděl, že došel konečně ke svému cíli. Našel vytoužené město a brzy bude moci snad spatřit i jeho krále! Seděl na trávě, hleděl na město, usmíval se a po tvářích mu stékaly slzy. Dosud nikdy neplakal – nevěděl ani, co to je pláč – ale teď plakal radostí, úlevou, štěstím, plakal prostě z té krásy, kterou viděl.

Zdálo se, že město září nějakým zvláštním světlem, vycházejícím ze všech jeho zdí. Všechny domy a paláce a jejich věže a kupole byly postaveny z obrovských drahokamů. Na tom místě se snad původně tyčilo nějaké drahokamové pohoří, do něhož někdo celé město vytesal. Hradby, kterými bylo město kolem dokola obehnáno, byly vysoké a celé z jednoho kusu jaspisu, posázené velikými zlatými hvězdami. Do města se vstupovalo dvanácti mohutnými běloskvoucími branami. Každá byla z jedné veliké perly.

Chlapec zatoužil, tak jako nikdy předtím, být už ve Městě. Nemuset víc putovat, vidět konečně Krále, který je jako slunce. Ani nezačal přemýšlet, jak sleze s vrcholu stolové hory, jen se zvedl, vzal vše, co měl – boty a hlavně Knihu, a sešel dolů po křivolakých kamenných schůdcích, které na úbočí hory potom už nikdy nikdo znovu nenašel.

Autorka příběhu: Silva Jelínková

První kapitolu si můžete přečíst v 10. čísle Zpráv od Jakuba a Prokopa

Naše Hermína

Naše Hermína Sládková, dobrý duch našeho společenství. Zařazení: již dříve narozená, ale aktivní, ochotná kdykoliv pomoci. Každé čtrnáctidenní farní „kafe“ zásobuje chlebíčky; naše domácnosti jsou plné ovoce, zvlášť jablek, z její zahrady, a tak vyrábíme žemlovky, záviny, a kdo má ještě své zuby, chroupá plody její úrody a jejích rukou. Je pracovitá a neúnavná zahradnice v nejúrodnější části naší vlasti, v Roudnici n. L. Tam přebývá od jara, dokud ji zima nevyžene k hibernaci v paneláku ve Stodůlkách, v teple domova (druhého) a svých přátel. Svým postojem k bližnímu si mezi farníky získala mnoho přátel. Zaměstnaná byla jako zdravotní sestra. Je velkou znalkyní operní hudby, má přehled o historii a politice. Své přesvědčení umí ohnivě hájit. Nu, Hermíno, hodně sil a chuti do práce: cesty mohou býti rozličné… Budu tě čekat (dožiju-li se 95 let) po Dušičkách, až se zas vrátíš z Roudnice do Stodůlek. Kdybys byla o pár let mladší, sáhla by po tobě farní charita. Škoda! Budu tě v myšlenkách provázet při tvé klopotné práci.

Vděčná M. W.

NOVÝM KAPLANEM BUDE SKŘÍTEK!

Novým farním vikářem Farnosti Stodůlky se od 1. 7. stává novokněz Jiří Prokop Zeman, kterého všichni, kdo ho znají a mají rádi, oslovují skautskou přezdívkou Skřítek. Několik lidí, kteří s ním prošli kus cesty, jsme poprosili, aby nám ho v krátkosti představili. ***Osobně je možné jej potkat na kněžském svěcení v katedrále, na primici na Smíchově a zejména na jeho první děkovné mši u nás ve farnosti, o pouti ke sv. Prokopu v pondělí 4. července od 18 hodin v kostele sv. Prokopa****. Po mši svaté následuje příležitost přijmout novokněžské požehnání a společné setkání s pohoštěním na terase Komunitního centra.*

Skřítkův dávný kaplan ze Smíchova

Moje první farnost, kde jsem nastoupil ještě jako jáhen, poté jako novokněz byl pražský Smíchov. Farnost sv. Václava mě přijala velice vřele včetně pana arciděkana Vojtěcha Homoly. Kromě běžných úkolů, které mi byly svěřeny (mše sv. křty, pohřby, katecheze děti a dospělých), jsem rád navštěvoval společenství rodin a mládeže. Tam právě jsem poznal rodinu Zemanových, kteří, ač bydleli na Barrandově, pravidelně jezdili na Smíchov, kde měli své duchovní zázemí. Jirka v té době ač byl mladý, byl velmi vnímavý, citlivý, inteligentní a společenský člověk. Zajímal se o mnohé věci. I když jsem odešel po roce do Stodůlek, měli jsme s Jirkou docela pravidelný kontakt. Milé mě překvapilo jeho rozhodnutí nastoupit do kněžského semináře. Čas rychlé běží a Jirka už je novokněžem. Neboj se, Jirko mít nadále otevřené srdce a mysl, k Bohu a k lidem. Jsem rád, že tě pan kardinál posílá zrovna do Stodůlek. Přeji Ti, Jirko, abys našel ve stodůlecké farnosti svůj nový duchovní domov. Lidé ve farnosti, kde jsem také působil, v mnohých ohledech kladou před kněze výzvy, ale jsou to krásné výzvy. Díky nim budeš mít možnost lidsky povyrůst. Kéž Tobě a otci Radkovi Pán Bůh štědře žehná ve Vaší službě a v životě.

P. Mariusz Kuźniar

Skřítkův kamarád ze Skauta

V oddíle to byl vždy maximální optimista a největší srandista. A seminář ho nezměnil! Nebyl ale jen komediant, který se cpe dopředu a dělá prázdnou srandu - zábavičku. Skřítek byl pro mne vždy vzorem vší skautské cti a poctivosti. Myslím tím, že nežil dva životy (slušňák v kroji ale jinak…). Cokoli měl za úkol, dělal s největší důkladností, a byť to byla jen divadelní role v celotáborové hře…navíc fakt jako jeden z mála skutečně žil pro velké ideály - inu jak svatej Jiří!

Ondřej Trepeš

Skřítkův nejlepší přítel ze semináře

Jen málo lidí se tak významně zapsalo do mého života jako váš nový kaplan a měl-li bych vše popsat, nestačili by všechny knihy světa. Budu tedy doufat, že se spokojíte s pár obecnými slovy a sami životem ověříte, že mluvím pravdu. Mám-li uvést Jirkovy přednosti, musím jako první zmínit jeho boj o pravdu. Jen málo lidí dnešních dnů si zachovává tak citlivý smysl pro pravdu a poctivost jako Jirka. Mnohokrát mě samého odhalil jako člověka uchylujícího se ke lži a to ne proto, aby mě zesměšnil či ponížil, ale aby mě přivedl k dobru a k Bohu. To je v pravdě evangelijní rys, protože takto jedná i náš Pán. A také to potvrzuje jeho jméno, protože jako sv. Jiří bojuje i Jirka vášnivě proti „otci lži". Druhá velká přednost je jeho schopnost blízkosti. Kdo zná knihu či film Pán prstenů snadno pochopí, jak významnou a nezastupitelnou roli měl Frodův Sam. Jistě, Frodo musel odnést prsten (symbol hříchu) na Horu a jednou pro vždy jej zničit, ale nebylo-li by Sama, nikdy by se tak nestalo. Sam povzbuzoval, naslouchal, dělil se, chránil a obětoval se. Toto dělal a dělá Jirka pro mnohé, i pro mne a členy mé rodiny, a jsem přesvědčen, že to bude dělat i pro vás. A jako třetí jeho významnou přednost zmíním jeho křehkost. Díky ní je schopen soucítit s druhými. Díky ní je schopen si na nic nehrát, nedělat ze sebe ideálního kněze bojovníka, ale přiznat, že je jeden z mnoha bojujících bratří, který se ovšem plně spolehl na Krista a vše na něj vsadil. Závěrem nemohu neupozornit, že Jirka má velký dar humoru i organizační schopnosti. Kéž se ovšem vaše poznání nezastaví jen u toho a dovedete poznat, že tento „malý Jiřík", má skutečně ryzí srdce.

P. Filip Dušek

„…Kdo zná knihu či film Pán prstenů snadno pochopí, jak významnou a nezastupitelnou roli měl Frodův Sam. Jistě, Frodo musel odnést prsten (symbol hříchu) na Horu a jednou pro vždy jej zničit, ale nebylo-li by Sama, nikdy by se tak nestalo. Sam povzbuzoval, naslouchal, dělil se, chránil a obětoval se. Toto dělal a dělá Jirka pro mnohé, i pro mne a členy mé rodiny, a jsem přesvědčen, že to bude dělat i pro vás…"

Skřítkův dosavadní farář v Roudnici nad Labem

Jiří Zeman působil ve farnosti Roudnice nad Labem dva roky. Zpočátku jako pastorační asistent, po přijetí jáhenského svěcení jako farní vikář. Postupně si musel zapamatovat názvy všech obcí, do kterých se z Roudnice zajíždí sloužit bohoslužby, ať už v kostelích nebo různých zdravotnických či pečovatelských zařízeních (jenom kostelů je na území farnosti dvanáct) a najít správnou cestu. Vždycky všude bezpečně trefil (jednou trefil i strom, ale naštěstí jenom zlehka) a nikdy jsme se při shodě času bohoslužeb nesešli na stejném místě, ač jsem zpočátku takovou situaci napjatě očekával. U vás ve Stodůlkách se bude muset vyznat v pro něho nových ulicích, ale s výcvikem z Podřipska to hravě zvládne. Všude, kam zajížděl, si Jiří získal oblibu. Veliké nadšení vzbudil u dětí, které teď truchlí, že ztratí Skřítka. Proč Skřítka vám nový pan farní vikář jistě sám vysvětlí. My v Roudnici ztrácíme, vy ve Stodůlkách

získáváte. Dělit se je v církvi přirozené. I když neztrácíme úplně, protože vím, že Jiří nás ponese ve svých modlitbách. A on se modlí rád a s čistým srdcem.

P. Martin Brousil

Skřítkův nový farář ve Stodůlkách

Máme se na co těšit! Skřítka jsem, poznal, když jsem byl v prvním ročníku semináře a on v konviktu. Pak jsme spolu byli na JUMPu, prožili jeden rok v semináři, jedno léto jsme spolu vyjeli na několik dní do Rakouska. Jirka mi kdysi pomáhal s přípravou svěcení, já s ním na oplátku obcházel obchody s nábytkem, když se stěhoval na své první místo do Roudnice. Od našeho společného seminárního pobytu se za sebe vzájemně modlíme, poslední dva roky se setkáváme v jednom kněžském společenství. Když se naši přátelé kněží dozvěděli, že se sejdeme na stodůlecké faře, hned se poťouchle ptali, zda to není proti nějakým církevním předpisům – aby spolu v jedné farnosti byli dva kamarádi. Těším se, že ve Skřítkovi naše farnost dostává skutečného světce: veselého, přímého, zbožného, statečného nést utrpení svoje i druhých. Máme se na co těšit!

P. Radek Tichý

25.6. od 10.00: Kněžské svěcení v katedrále sv. Víta

…

2.7. od 10.30: Primice v kostele sv. Václava na Smíchově

…

4.7. od 18.00: Děkovná poutní mše v kostele sv. Prokopa v Nových Butovicích

Něco málo o M. W.

Na schůzkách redakční rady Zpráv od Jakuba opakovaně debatujeme o tom, jak bychom mohli na stránkách našeho zpravodaje představit čtenářům aspoň některé z našich farníků a farnic. (Chtěla jsem napsat „zajímavé lidi z naší farnosti“, ale uvědomila jsem si, že mezi stodůleckými katolíky neznám nikoho, kdo by nebyl zajímavým člověkem.) M. W. není členkou farní rady, a tak se jejích schůzek nezúčastní, ale svými pravidelnými příspěvky o svých bližních rubriku „Představujeme“ mimoděk ve Zprávách vytvořila. Takže je myslím načase napsat také něco o M. W., autorce těchto příspěvků. Nejde o zdvořilou „oplátku“, ale o představení osobnosti opravdu obdivuhodné, jejíž příklad určitě nefascinuje jen mě. Pod své články se většinou odmítá podepsat jinak než M. W., ale nejen pro dříve narozené není žádným tajemstvím, že tyto iniciály patří Milušce Wiedermannové. A kdo tedy je paní Miluše Wiedermannová? Naše farnice s životem přebohatým na události i na vztahy. Dámy bývají citlivé na zveřejňování jejich věku, ale tohle není Miluščin problém, takže si klidně mohu dovolit uvést, že když se narodila anglická královna Alžběta II., Miluška už čtyři roky poznávala svět náš vezdejší. Od mládí se věnovala vážné hudbě. Díky pěveckému umění se seznámila se svým budoucím manželem Jiřím Wiedermannem. Jen ona sama může říct, co všechno jí vážná hudba dala, jak moc pro ni vždy znamenala. To nebylo jen zaměstnání, to byl životní styl. Ten byl formován i skautingem, jemuž také s láskyplným zaujetím věnovala mnoho času a sil, a to dokonce i ve vysoké funkci oblastní velitelky – dokud skautské aktivity na počátku 50. let soudruzi nezakázali. Rozsah našeho zpravodaje nedovoluje o Miluščiných osudech se rozepsat, ale internet zájemcům prozradí víc. To čtení stojí za to, i když její ústní poutavé vyprávění o časech minulých žádná četba nenahradí…

A kým je Miluška dnes pro nás? Osobnost vskutku inspirující svým elánem, svým zájmem o dění i o lidi kolem sebe, svým smyslem pro humor (včetně vzácné schopnosti dělat si legraci sama ze sebe). Klobouk dolů před statečností, s níž zvládá zdravotní a jiné obtíže, které věk přináší. Ve svých požehnaných letech je Miluška vzácně duševně mladá. Jistě nejen pro mě je obrovským vzorem, jak se postavit různým trablům, které se nikomu nevyhýbají. Obdivuju Milušku i pro její vděčnost, se kterou prožívá přátelství i každou pomoc; to vděčnost Milušce diktovala články do pomyslné rubriky „Představujeme“.

Miluško, kdo s čím zachází… jistě víš, jak to je dál. Tak také mně tyto řádky diktoval vděk. Ani nevíš, jak moc pro nás (tím nemyslím jen mě a Jirku) znamenáš.

Marie Vyleťalová

Uložení sestřičky Jany z Farní charity Stodůlky

Sestřička Jana Urbanová, která zemřela náhle v srpnu loňského roku, byla pohřbena v charitním hrobě na Vinohradských hřbitovech – číslo hrobu L22. Budete-li se tam chystat, jděte hlavní branou ke Strašnickému krematoriu a dejte se hned za ní doprava. Projděte okolo WC a brankou ve zdi na Vinohradské hřbitovy a hned po cestě doleva. Hrobka je po levé straně u hřbitovní zdi, označena „rodina Trippéova z Chotovin“ a „Arcidiecézní charita Praha“.

Díky za tichou vzpomínku

Helena Ryklová, Farní charita Stodůlky

Co nás čeká …

V naší farnosti:

- **Farní charita Stodůlky hledá** všeobecnou zdravotní sestru pro zajištění péče o své klienty v domácím prostředí v lokalitě Prahy 13. Nabízí platové ohodnocení odpovídající průměrnému platu všeobecné zdravotní sestry + mnohé další peněžní výhody a benefity.
- **Zapsání dětí na hodiny náboženství** ve školním roce 2016/2017: 1. stupeň ZŠ bude mít vyučování ve středu, 2. stupeň v úterý. Příslušné archy najdeme na nástěnce v Komunitním centru sv. Prokopa nebo můžeme přihlásit dítě mailem fara@centrumbutovice.cz.
- **Děkujeme za finanční příspěvky** zasílané na účet farnosti nebo věnované během nedělních bohoslužeb. Nedělní sbírky a příspěvky z farních pokladniček, pokud není vyhlášená sbírka na jiný účel, jsou určené na pokrytí výdajů spojených s provozem naší farnosti. Připomínáme, že provoz farnosti je hrazen výhradně z příspěvků farníků. Na potřeby farnosti můžeme také přispívat převodem na farní účet č. 127 380 389 / 0800.
- **Novým administrátorem stodůlecké farnosti** od 1. července 2016 bude P. Radek Tichý. Vypomáhat mu bude novokněz P. Jiří Zeman a na „částečný úvazek" P. Jakub Jírovec ze Zlíchova.
  - ✓ **kněžské svěcení jáhna Jiřího Zemana** v sobotu 25. června v 10hod. v katedrále sv. Víta.
  - ✓ **primice P. Jiřího Zemana** v sobotu 2. července v 10.30 v kostele sv. Václava na Smíchově.
- **V naší farnosti vznikla iniciativa založení církevní základní školy.** Iniciativa je podporovaná hlavně rodiči dětí, které prošly naší mateřskou školkou „Srdíčko". Pokud by chtěl někdo podpořit rodiče v jejich úsilí, může se zapsat na podpisový arch umístěný na našich nástěnkách.
- **SPORTOVNÍ KROUŽEK**: Nová aktivita pro děti z naší farnosti. Bude zaměřen na všeobecnou sportovní přípravu a bude se konat 1x týdně. Náplní kroužku by měly být různé druhy her, soutěží ale i cviků na rozvoj koordinace, rychlosti, síly, vytrvalosti, či pohyblivosti. Kroužek je určen pro kluky a holky 1. stupně základní školy. **Od příštího školního roku bychom se scházeli každé úterý od 16:00 do 17:00 v tělocvičně ZŠ Mezi Školami.** Přihlásit se k účasti na kroužek je možné na emailu **vasek.folejtar@seznam.cz** nebo zapsáním se na arch, který bude viset na nástěnce v Komunitním centru, kde bude možné najít i zápisové archy na náboženství.

18. června – 4. července

- **15. výročí posvěcení Komunitního centra sv. Prokopa** oslavíme v neděli 19. června při mši sv. v 11.00, kdy budeme děkovat Bohu za všechny, kteří přispěli ke vzniku této budovy.
- **Táborák "Dříve narozených"** proběhne na farní zahradě po večerní bohoslužbě ve čtvrtek 23. června od 18.45 hodin.
- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**: v pátek 24. června v 18.00 bohoslužba u Sv. Jakuba.
- **Poutní slavnost v kostele sv. Jana a**

Pavla v Krtni: bohoslužba v sobotu 25. června v 16.00, hlavním celebrantem emeritní farář z Ořecha P. František Benda.

- **Svatopetrská sbírka na bohoslovce:** 26. června během nedělních bohoslužeb.
- **Poděkování za službu P. Adama** v naší farnosti proběhne v neděli 26. června v 8.00 u Sv. Jakuba. Všichni jsou po té zváni na farní zahradu, pohoštění z darů zúčastněných.
- **Rozloučení mládeže se školním rokem** proběhne při mši sv. u Sv. Jakuba 26. června v 18.00. Po bohoslužbě - v rámci modlitby chval – budeme vyprošovat požehnaní pro nového stodůleckého faráře P. Radka Tichého a pak bude následovat oslava na farní zahradě.
- **Slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla**: ve středu 29. června v 18.00 bohoslužba u Sv. Prokopa.
- **Poutní slavnost ke cti sv. Prokopa** a **děkovná mše nového farního vikáře Jiřího Zemana** proběhne v pondělí 4. července v 18.00 v kostele sv. Prokopa, pak následuje společné setkání farnosti s novým kaplanem a novokněžské požehnání. Občerstvení z darů zúčastněných.

Liturgický kalendář

19. června – 3. července 2016

- **Neděle, 19. června:** **12. neděle v mezidobí**
- Úterý, 21. června: Památka sv. Aloise
- **Pátek, 24. června:** **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
- **Neděle, 26. června:** **13. neděle v mezidobí**
- Úterý, 28. června: Památka sv. Ireneje
- **Středa, 29. června:** **Slavnost sv. Petra a Pavla**
- **Neděle, 3. července:** **14. neděle v mezidobí**

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa *pro vnitřní potřebu vydává 2x do měsíce Řk farnost v Praze - Stodůlkách.*

První číslo poprázdninové číslo Zpráv vyjde v neděli 28. srpna (uzávěrka 19. srpna)

Budeme rádi za vaše příspěvky: postřehy ze života farnosti, osobní zamyšlení nebo zážitky z akcí, které jste zažili u nás nebo jinde. Je to jedinečná příležitost sdílet náš život víry s ostatními a obohacovat tím, co nám daroval Bůh! Vše zasílejte na **knihovna@centrumbutovice.cz** *nebo předejte osobně komukoliv z kněží nebo pastoračních asistentů farnosti! Náklady na vytištění: 7 Kč.*

Redakční rada: *Veronika Luštincová, Marie Vyleťalová, Ludmila Vyskočilová, Lucie Fričová, Barbora Folejtarová. Za celek zodpovídá P. Adam Lodek*

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO

Kovářova 21/22, 155 00 Praha 13 – Stodůlky,
www.centrumbutovice.cz; IČO: 63110091; č.ú. 127 380 389/ 0800
Komunitní centrum sv. Prokopa - tel. 251 610 850;
korespondenční adresa farnosti: V Hůrkách 1292/8; 158 00 Praha 13 - Nové Butovice

Kontakt s knězem: dle individuální domluvy:	**Farní kancelář:** (Kc sv. Prokopa):
P. PhDr. Radek Tichý, SLL, PhD. 775 342 945; radektichy@centrum.cz; 777 749 603; farar@centrumbutovice.cz;	**Mgr. Ludmila Vyskočilová - pastorační referentka** 777 739 610; 251 618 884; fara@centrumbutovice.cz
P. Mgr. Jakub Jirovec OT 735 794 999; J.Jirovec@seznam.cz	**Tomáš Vítek - pastorační referent** 721 137 586; mail@centrumbutovice.cz
	Mgr. Lucie Fričová - pastorační asistentka 777 749 601; knihovna@centrumbutovice.cz
	Barbora Folejtarová – pastorační referentka 774 170 987; kancelar@centrumbutovice.cz

Farní knihovna: (KC sv. Prokopa): pondělí a středa: 9.00 - 12.00; 15.00 - 17.45;
Přehled knih na: http://www.centrumbutovice.cz/farni-knihovna/

Církevní mateřská škola Srdíčko
Podpěrova 1879/2, 155 00 Praha 13 – Lužiny; tel. 251 622 425; cms.srdicko@seznam.cz;
Mgr. Eva Kuchyňková – ředitelka; mob. 739 045 874; http://www.cms-srdicko.cz/

Farní Charita: Bc. Helena Ryklová – ředitelka: tel. 733 108 816; http://stodulky.charita.cz/
– **charitní ošetřovatelská služba:** tel. 774 854 463, 251 616 392;
Charitní šatník: Přecechtělova 2243; Praha 13 - Velká Ohrada; 608 539 796; pondělí 17.00 - 18.30;

BOHOSLUŽBY — ČERVENEC - SRPEN

Neděle: 8.00 - kostel sv. Jakuba St; 11.00 - kostel sv. Prokopa; 20.30 - kostel sv. Jakuba St.	**Středa:** 18.00 - kostel sv. Prokopa; adorace NSO a příležitost k zpovědi do 19.30. **Pátek:** 18.00 - kostel sv. Jakuba St.; adorace NSO a příležitost k zpovědi do 19.30.

4. července - Poutní slavnost ke cti sv. Prokopa: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

5. července - Slavnost ke cti slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a sv. Metoděje: 8.00 - kostel sv. Jakuba

25. července - Poutní slavnost ke cti sv. Jakuba St.: mše sv. v 16.00 v kostele sv. Jakuba St.

15. srpna - Slavnost Nanebevzetí Panny Marie: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa.

SVÁTOST SMÍŘENÍ — ČERVENEC - SRPEN

- ✓ ***středa:*** *18.50 - 19.30 v kostele sv. Prokopa;*
- ✓ ***30min. před bohoslužbou****;*
- ✓ ***pátek:*** *18.50 – 19.30 v kostele sv. Jakuba;*
- ✓ ***nebo kdykoliv*** *po dohodě;*

V měsících červenec - srpen máme z důvodu prázdnin a dovolených omezený počet bohoslužeb a úředních hodin v kancelářích.
V případě, že nás nezastihnete na faře nebo v Komunitním centru kontaktujte nás prosím telefonem nebo mailem.
Děkujeme za pochopení!